

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Ioannis Damasceni Historia, De Vitis Et Rebus Gestis SS. Barlaam Eremitæ, Et Iosaphat Indiæ regis

Johannes <Damascenus>

Coloniæ, 1624

Cap. XXII. Post Barlaami discessum Iosaphat orationi studet. Zardan Regi quonam pacto ille ad Christiana sacra se contulisset, exponit. Rex Barlaamum persequi iubet, sed frustra. Quidam Monachi ad ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-45244

Psal. 142. Et cum tuum in ipso confirmans; Ac per
boni tui spiritus sapientiam eum à dia-

Psal. 50. boli fraude atque impostura eripe. Do-
ce eum facere voluntatem tuam, & au-
xilium tuum ab eone auferas. Atque
& ipsi & mihi seruo inutili, bonorum
tuorum, quæ finem nesciunt, hæredita-
tem consequi beneficio tuo contingat.

Daniel. 3. *Quoniam benedictus es & gloriosus in se-
cula, Amen.*

Absoluta autem oratione conuersus,
ipsum iam cælestis Patris filium, exol-
culatus est, pacemque ipsi ac sempiter-
nam salutem precatus, ex aula excessit,
lætusq; abiit, gratias Deo agens, cuius
fauore iter ipsi ex animi sententia suc-
cesserat.

POST BARLAAMI DISCESSVM
*Iosaphat orationi studet. Zardan Regi, quo-
nam pacto ille ad Christiana sacra se con-
tulisset, exponit. Rex Barlaamum per-
sequi iubet, sed frustra. Quis-
dam monachi ad eum
adducun-
tur.*

CAPVT XXII.

Iosaphat autem, posteaquam exiit
Barlaam, precibus sese dedit, calen-
tissi-

tissimisq; lachrymis profusus ad hunc
 modum locutus est: *Deus in adiutorium Psal. 69.*
meum intende, Domine ad adiuuandum Psal. 9.
me festina. Quoniam tibi derelictus est Psal. 85.
pauper: Orphano tu eris adiutor. Respice
in me, & miserere mei, qui omnes vis sal- *2. Tim. 1.*
uos fieri, & ad agnitionem veritatis ve-
nire. Serua me, quæso, indignum licet
 homunculum, atque corrobora: vt in
 sanctorum mandatorum tuorum via
 ambulem. Quoniam ego imbecillis ac
 miser sum, nec ijs viribus, vt boni quic-
 quam facere possim. Tu verò salutem
 mihi afferre potes, qui omnia, tam quæ
 oculis cernuntur, quam quæ cerni ne-
 queunt, contines atque conseruas. Ne
 me post improbas carnis meæ volunta- *Psal. 142.*
 tes abire sine: verum doce me facere vo-
 luntatem tuam, atq; in sempiternam ac
 beatam vitam me conserua. O Pater,
 & Fili, & diuine Spiritus, consubstan-
 tialis, ac diuisionis expertus diuinitas, te
 inuoco, te gloria afficio. Te enim lau-
 dat quicquid creatum est: ac te gloria
 afficiunt intellectuales ac corpore va-
 cantes virtutes in sæcula, Amen.

Deinceps igitur quam diligentissi-
 mè seipsum conseruabat, atq; ita com-
 parabat, vt & animæ & corporis puri-
 tatem acquireret, atque in continen-

tia, & orationibus, obsecrationibusque, per totum noctis curriculum sese prorogantibus, vitam duceret. Nam cum plerumque diurno tempore, tum ob eorum, qui cum ipso versabantur, contubernium, tum etiam interdum ob Regis ad eum accessum, aut quod ipse ab eo acciretur, sese interrumpi videret, nox ipsi, quod diei deerat, supplebat: ut qui in precibus & lachrymis ad diluculum usque staret, ac Dei opem imploraret. Unde etiam Prophetica illa vox in ipso implebatur: *In noctibus extollite manus vestras in sancta, & benedicite Dominum.*

Psal. II.

Zardan autem ille, cum huiusmodi ipsius vitæ rationem intellexisset, summaque inde mœstitia afficeretur, grauibusque animi curis vexaretur, nec quid faceret, haberet, ad extremum mœrore oppressus, simulato morbo in suas ædes concessit. Quod ut Rex comperit, alium quendam ex his, quos fidissimos habebat, misit, qui ipse loco filio ministraret. Ipse autem valetudinis Zardanis curam gerens, celeberrimum ad eum medicum mittit, eumque, ut summam ad ipsius curationem sollicitudinem adhibeat, rogat.

Medicus igitur, quoniam eum Regi

grat
sedul
statum
confes
morbu
re por
cum a
morbu
bis au
lio asp
de cau
Quide
re cupi
morbi
inuisu
Zar
tior fa
tis ac
tum q
mi pro
Quid,
accede
meum
declar
tem re
non ex
mines
mœsti
rem p
luit,

gratum & acceptum esse perspiciebat, sedulo eum inuisebat. Cumque ipsius statum accuratè considerasset, Regi confestim indicauit, se nihil, quod morbum ipsi accerseret, in eo reperi-
re potuisse: ac proinde, ita existimare, cum aliquo animi mœrore affectum, in morbum incidisse. Rex autem his ver-
bis auditis, hoc arbitratus est, eum à fi-
lio asperius acceptum fuisse, atque hac
de causa concepto mœrore recessisse.
Quidnam autem id esset, deinceps sci-
re cupiens, Zardani se eum, vt oborti
morbi causam intelligeret, crastino die
inuisurum significauit.

Zardan autem huius promissi cer-
tior factus, statim vt diluxit, indumen-
tis acceptis ad Regem proficiscitur,
eumque, simulatque ingressus est, hu-
mi prostratus, adorauit. Rex autem,
Quid, inquit, tibi vim attulisti, vt ad me
accederes? Nam ipse ad te proficisci,
meumque erga te amorem omnibus
declarare in animo habebam. Ille au-
tem respondit: Morbus meus, ô Rex,
non ex eorum numero est, quibus ho-
mines laborare solent, verùm ex animi
mœstitia & anxietate, corde in dolo-
rem prolapso corpus quoque condo-
luit. Amentiz porro mihi ducendum
esset,

esset, si, cum ita me haberem, non, ut
seruum decet, ad te accederem, verum,
ut regia tua maiestas ad me famulum
veniens sese fatigaret, expectarem. Per
contante autem Rege, quidnam eum
hunc mœrorem coniecisset, respon-
dens Zardan, Magnum, inquit, pericu-
lum mihi impendet, magnisq; suppli-
cijs, ac multis mortis generibus di-
gnum me agnosco, quoniam præceptis
tuis negligenter obsequendo ingre-
tem tibi iam iamq; mœrorē accersivi.

Rursus autem ex eo quærente Rege,
quanam huiusmodi negligentia esset,
in quam incidisset, quodq; periculum
illud, in quo versaretur, In custodia Do-
mini mei filij tui, inquit, negligentem
me præbui. Improbis enim quidam
præstigiator ingressus, de Christianæ re-
ligionis doctrina ad eum verba fecit.
Posteaq; Regi, quos ad ipsius filium Se-
nex sermones habuisset, sigillatim re-
posuit, quantamq; ille ex ipsius voluptate
cepisset, quodq; prorsus Christo se
addixisset. Quin etiã Senis nomen ipse
indicauit, Barlaam ipsum nuncupari de-
cens. Nam etiam antea Rex de Barlaam
ac summa religiosæ ipsius vitæ aspe-
rate, multa auditione acceperat.

Ut autem hæc ad Regis aures per-
nerunt

erunt, tantus ei mœror obortus est, ut totus concuteretur, iracundia æstua-
ret, atq; hoc nuncio pene exanimare-
tur. Ac statim Arachen quendam, qui etiam secundum ab eo dignitatis gra-
dum obtinebat, primusque in omnibus arcanis consilijs erat, ac præterea Astro-
logiæ scientiam tenebat, ad se acciuit, eique magno cum mœrore atq; animi consternatione, quod acciderat, narra-
uit. Ille autem ipse perturbatione ani-
mi que confusione conspecta, Mæsto,
inquit, ô Rex, ac perturbato animo esse desine. Neque enim me ipsum de sen-
tentia deducturum diffido. Quin po-
tius illud certissimum habeo, breui fo-
re, ut ille impostoris illius doctrinam abiuret, tuæque voluntati morem gerat.

*Rex Aras-
chen ad se
accescit.*

Cum igitur his verbis Araches Re-
gem ad animi hilaritatem conuertis-
set, ad huiusmodi negotij considera-
tionem animum adiecit. Ac primum, *Arachis*
ô Rex, inquit, hoc agamus. Demus o-
peram, ut pestiferum illum Barlaam *consiliarius.*
arripiamus. Quod si consequamur, à
scopo, mihi crede, non aberrabimus,
nec spe nostra falleremur. Nam ille ipse
aut verbis ad persuadendum accom-
modatis, aut varijs tormentorum in-
strumētis

strumentis impulsus, inuitus etiam ac repugnans, falsa & erroris plena verba sua esse confitebitur, atque dominum meum filium tuum de sententia dimouebit, adducetque vt Patris dogmatibus hæreat.

Sin autem illum arripere nequeamus, alium ego Senem Eremitam noui, Nachor nomine, qui Barlaamo ita prorsus similis est, vt vix ab illo inter nosci possit. Hic porro eandem nobiscum doctrinam profitetur: eumque in mathematicis magistrum habui. Ad hunc igitur ego noctu me conferam, ei que omnia sigillatim exponam. Ac deinde rumore hoc sparsa, Barlaamum scilicet comprehensum esse, ipsum exhibebimus. Qui etiam ipse Barlaamum sibi nomen attribuens, se Christianorum sacra colere simulabit, ea que intueri ac defendere præ se feret. Ac postea longa disputatione habita, tandem fratris manus dabit. Quod cum filius tuus perspexerit, hoc est, Barlaamum victum esse, ac doctrinam nostram palmam tulisse, non est dubium, quin ad victorum partes sese adiuncturus sit. Quam etiam ad rem istud magni momenti est, quod filius tuus maiestatem tuam vexetur, tibi que obsequi magnopere

det. A
mi per
errora

Hoc
minis q
dicauit

circa c
compe
nabat.

bus mi
pauit,

suspect
equis,

batur,
gitaba

inani l
dem in

ti situr
cum e

vsque
quiren
cum a

nium
atque
esse ne

viros v
solitu
agras
quas d
faciles

det. Adde quod ille etiam, qui Barlaami personam geret, resipiscet, seque in errore versatum esse affirmabit.

Hec sermone Rex delectatus est, hominisque consilium optimum esse iudicavit, inani videlicet spe nixus. Quocirca cum Barlaamum nuper recessisse comperisset, eum comprehendere festinabat. Ita que militibus ac centurionibus missis, varios itinerum exitus occupavit, ea autem via, quam ex omnibus suspectiorem habebat, ipse conscensus equis, eum omni celeritate persequabatur, atque omni ratione assequi cogitabat. Ceterum cum sex rotos dies inani labore sese fatigasset, ipse quidem in regio quodam palatio, quod rursi situm erat, remanet. Arachen autem cum equitibus haud paucis ad ipsam usque Sennaaridem solitudinem conquirendi Barlaami causa misit. Qui cum ad eum locum peruenisset, omnium incolarum animos perturbavit: atque, cum illi virum eum à se visum esse negassent, in solitudinem, ut pios viros venaretur, sese contulit. Cumque solitudinem illam magna ex parte peragrasset, ac montes cinxisset, vallesque quasdam minimè tritas, & accessu difficiles, cum ea hominum manu, quam
secum

Psal. 21.

secum habebat; pedibus peruasisset, ad
tumulū quendā profectus, in eius fasti-
gio Eremitarum turmam inambulan-
tem cernit: nullaque interposita mora,
eos ad se adduci iubet. Milites itaque
celerrimo cursu, atque, alij alios ante-
uertere contendentes, tumultum pe-
tunt. Eoque cum peruenissent, circum-
dederunt eos tanquam canes multi, aut
tanquam pestiferæ quædam & imma-
nes belluæ. Atque ipsos, tum oris specie,
tum habitu venerandos, solitariaque
exercitationis notas in vultu ferentes,
comprehendunt, raptatosque Arachi
exhibent, sic animo comparatos, ut nec
vilo modo perturbarentur, nec igna-
uum aliquid ac triste, vel præ se ferrent
vel loquerentur. Qui autem ipsos
omnes, tanquam antistes, præibat,
ex cilicio contextam peram, quorum-
dam sanctorum Patrum, qui ex hac vi-
ta discesserant, reliquijs confertam ge-
stabat.

*Antistes
peram se-
cum dese-
rebat, ple-
nam reli-
qui san-
ctorum Pa-
trum.*

Conspectis autem ipsis Araches, ut
Barlaamum minimè vidit, (nam cum
norat) in cœrore centurbatus est, atque
ad eos dixit. Vbinam est impostor ille,
qui Regis filium in errorem induxit?
Is autem qui peram gestabat, respon-
dit: Non est ille inter nos, absit (liqui-
dem

dem C
git) ve
bet. Eu
tè, inq
dicitur
medio
adorat
laam e
bar vbi
Cur ig
tus es
tam fec
laamur
oportet
filium a
lute de
est, ac
Multi
non vi
illius, i
dit Mo
esser, c
Nobis
minim
Qu
Dux,
intuen
vos me
nisi st
tis. Et

dem Christi gratia pulsus, à nobis fu-
 git) verum apud vos domicilium ha-
 bet. Eum ergo, inquit Dux, nosti: Cer-
 tè, inquit Eremita, eum, qui impostor
 dicitur, noui, hoc est diabolum: qui in
 medio vestri habitat, atque à vobis
 adoratur & colitur. Hic Dux: De Bar-
 laam ego quæro, de quæ eopercontaba-
 bar vbinam esset. Monachus autem:
 Cur igitur, inquit, præposterè locu-
 tus es, de eo qui Regis filio impostu-
 ram fecit, me interrogans? Nam si Bar-
 laamum quærebas, omnino ita loqui
 oportebat, Vbinam ille est, qui Regis
 filium ab errore in viam reduxit, ac sa-
 lute donauit? Nam ille frater noster
 est, ac religiosæ exercitationis socius.
 Multi autem iam dies sunt, cum eum
 non vidimus. Tum Araches, Domum
 illius, inquit, mihi demonstra. Respon-
 dit Monachus: Si ipsi vos videre cordi
 esset, obuam vobis ipsemet prodijset.
 Nobis autem ipsius domum indicare
 minime licet.

Qua de causa indignatione percitus
 Dux, atque irato ac furioso vultu eum
 intuens, ad eum dixit: Nouis & inuisitatis
 vos mortis generibus nunc mactabo,
 nisi statim Barlaamum mihi exhibueri-
 tis. Et quid, inquit Monachus, in nobis
 per-

*Pius Ab-
 bas per Im-
 postorem
 diabolum
 intelligit.*

perspicis, cuius studio & amore ab hac
vita ægrè diuellamur, mortemque à
te nobis inuehendam pertimescamus?
Quin potius gratiam tibi habituri su-
mus, quod virtutis studio hærentes è
vita eduxeris. Neque enim incerta exi-
tus alea paruum nobis metum inijcit,
quod scilicet, quo statu nos arreptura
mors sit, minimè compertum habea-
mus: ne fortè aut voluntatis lubricum,
aut quidam diaboli imperus instituti
nostri constantiam inflectat, aliterque
nobis, quàm vt pactis cum Deo à no-
bis initis consentaneum est, aut sentire
aut facere persuadeat. Quo circa cum
ea, quæ vobis ipsis pollicebamini, con-
sequi iam omnino desperetis, sine ulla
cunctatione, quod lubet, facite. Ne-
que enim pij fratris nostri domicilium,
quamuis nobis cognitum, ostende-
mus: nec alia vlla vobis ignota mona-
stera prodemus, vt videlicet hac ra-
tione mortem turpiter effugiamus.
Quin potius præclare mortem oppete-
mus, vt prius virtutis sudores, sic nunc
fortitudinis animi cruorem Deo offe-
rentes.

Hanc eorum sermonis libertatem
secleratus ille minimè ferens, verum
ex huiusmodi animi magnitudine gra-
uiss-

vissim
eos v
Qua
rum a
que t
Cùm
eos ra
quisq
Barla
arrep
ter eu
affici
interi

ABB
dispa

INte
ibus
coru
dein
flam
ipse
min
cruo
plag

vissima iracundia commotus, multis *Flagris ca-*
 eos verberibus ac tormentis affecit. *ditur mo-*
 Quæ tamen illi sic pertulerunt, vt eo- *nachi.*
 rum animi robur ac fortitudo ipsi quo-
 que tyranno admirationem moueret.
 Cum autem multis illatis supplicijs,
 eos tamen flectere non potuisset, nec
 quisquam inter eos inuentus esset, qui
 Barlaamum ipsi ostendere sustineret,
 arreptos eos ad Regem duci, atque in-
 ter eundem percuti, contumelijsque
 affici iubet, reliquiarum etiam peram
 interim gestantes.

ABBAS LONGA CVM REGE
disputatione habita, cum ijs, quibus pra-
erat, martyrio postea affi-
citur.

CAPVT XXIII.

Interiectis itaque haud paucis die-
 bus, ad Regem ipsos adduxit, deque
 eorum statu eum certiozem fecit. Ac
 deinde ipsi acerbissima iracundia in-
 flammato eos sistit. Quibus perspectis,
 ipse indignatione æstuans furentis ho-
 minis speciem præbebat. Cumque ipsos
 crudelissimè cædi iussisset, posteaquam
 plagis atrocem in modum concisos vi-
 dit,

M

dit,